

2) obowiązujących zasad ogólnych, wspólnych dla wszystkich cenników, ujętych w ramach części ogólnej cennika prac projektowo-kosztorysowych — w uzgodnieniu z zainteresowanymi ministrami.

2. Upoważnia się ministrów sprawujących nadzór nad biurami projektów do wprowadzania zmian w zatwierdzonych cennikach lub ustalania nowych cen na prace projektowo-kosztorysowe wykonywane przez podległe im biura projektów, z wyjątkiem cenników określonych w ust. 1 pkt 1. Zmiany cen bądź nowe cenniki na prace projektowo-kosztorysowe powinny być ustalane w uzgodnieniu z zainteresowanymi ministrami nadzorującymi biura projektów o podobnej specyfice oraz zgodnie z zasadami ogólnymi ustalonymi przez Prezesa Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury.

§ 2. Do czasu wydania przez Prezesa Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury ogólnych zasad cennikowych ceny na prace projektowo-kosztorysowe ustalane będą według zasad podanych w części ogólnej jednolitego cennika prac projektowo-kosztorysowych, zatwierdzonego przez Przewodniczącą Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego dnia 3 sierpnia 1956 r.

§ 3. Traci moc uchwała nr 901 Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 1954 r. w sprawie zasad ustalania opłat za prace projektowo-kosztorysowe dla inwestycji, wykonywane przez państwowe biura projektów.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

368

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW ROLNICTWA I FINANSÓW

z dnia 25 czerwca 1957 r.

w sprawie zasad przekazywania gospodarstw pomocniczych (rolnych) oddziałów zaopatrzenia robotniczego i rozliczeń z tego tytułu.

Na podstawie § 2 uchwały nr 158 Rady Ministrów z dnia 23 kwietnia 1957 r., zmieniającej uchwałę z dnia 11 maja 1956 r. w sprawie zmian w organizacji i działalności oddziałów zaopatrzenia robotniczego (Monitor Polski Nr 37, poz. 239) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przejęcie gospodarstw pomocniczych oddziałów zaopatrzenia robotniczego (OZR) przez państwowe gospodarstwa rolne i rozliczenie z tego tytułu następuje na zasadach ustalonych w uchwale nr 69 Prezydium Rządu z dnia 6 lutego 1954 r. w sprawie przekazywania zakładów lub ich części pomiędzy państwowymi jednostkami gospodarczymi (Monitor Polski Nr A-21, poz. 351).

2. Zapasy produktów rolnych, inwentarz żywy obrotowy zarówno w granicach normatywu, jak również stanów ponadnormatywnych wycenia się według cen zbytu obowiązujących w państwowych gospodarstwach rolnych, a produkty, na które nie ma cen zbytu — według cen zaliczeniowych państwowych gospodarstw rolnych.

3. Wartość produkcji roślinnej w toku ustala się zgodnie z umową strony przekazującej i przejmującej na podstawie szacunku nakładów, poniesionych na tę produkcję do dnia przekazania gospodarstwa.

4. Sporządzenie bilansu przekazania oraz tryb rozliczeń pomiędzy przekazującym a przejmującym następuje według zasad zarządzenia Ministra Finansów z dnia 7 marca 1954 r. w sprawie sporządzania bilansu przekazania zakładów lub ich części samodzielnie nie bilansujących oraz rozliczeń z tym związanych (Monitor Polski Nr A-24, poz. 392).

§ 2. 1. Przejęcie gospodarstw pomocniczych OZR przez spółdzielnie produkcyjne następuje za pośrednictwem prezydium powiatowej rady narodowej (Państwowy Fundusz Ziemi).

2. Prezydium powiatowej rady narodowej przejmuje gospodarstwo pomocnicze OZR w trybie ustalonym uchwałą nr 69 Prezydium Rządu z dnia 6 lutego 1954 r. oraz zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 7 marca 1954 r. (§ 1 ust. 1 i 3), z tym że środki obrotowe ponadnormatywne przejmują się nieodpłatnie.

3. Przekazanie gospodarstw pomocniczych OZR przez prezydium powiatowej rady narodowej na rzecz spółdzielni produkcyjnej i rozliczenie z tego tytułu następuje na zasadach ustalonych rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1951 r. w sprawie przekazywania rolniczym spół-

dzielniom produkcyjnym nieruchomości rolnych, stanowiących własność Państwa (Dz. U. Nr 10, poz. 77).

4. Należności za składniki majątkowe przekazane odpłatnie (o których mowa w § 9 ust. 1 wymienionego wyżej rozporządzenia) spółdzielnia produkcyjna przekazywać będzie do wydziałów finansowych prezydiów powiatowych rad narodowych na rachunek Państwowego Funduszu Ziemi (PFZ).

§ 3. 1. Przejęcie gospodarstw pomocniczych OZR przez spółdzielnie, z wyjątkiem spółdzielni produkcyjnych, następuje na podstawie decyzji wojewódzkiej rady narodowej i branżowego związku spółdzielczego właściwego dla spółdzielni.

2. Przekazanie nieruchomości rolnych — gruntu, zabudowań i innych urządzeń trwałych związanych z nieruchomością — następuje na rzecz spółdzielni w zarząd i użytkowanie za opłatą czynszu rocznego w wysokości 1,5% wartości tych nieruchomości, ustalonej zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 28 listopada 1952 r. w sprawie ustalenia norm szacunkowych dla nieruchomości nabywanych w celu realizacji narodowych planów gospodarczych (Dz. U. Nr 52, poz. 339).

3. Wpłaty z tego tytułu dokonuje się corocznie w terminie do dnia 1 października do wydziałów finansowych prezydiów powiatowych rad narodowych na rachunek PFZ. W razie niedotrzymania terminu wpłat spółdzielnia płaci 0,5% kwoty czynszu miesięcznie tytułem kary za zwłokę.

4. Przekazanie środków trwałych (z wyjątkiem nieruchomości rolnych, o których mowa w ust. 2), zapasów produktów rolnych, materiałów i inwentarza żywego obrotowego oraz produkcji roślinnej w toku następuje odpłatnie. Środki trwałe i przedmioty nietrwałe wycenia się na podstawie szacunku, biorąc pod uwagę stopień ich zużycia, zapasy produktów rolnych i inwentarza żywego — według cen wolnorynkowych, materiały — według cen zakupu OZR, produkcję roślinną w toku — na podstawie szacunku nakładów poniesionych na tę produkcję do dnia przekazania gospodarstwa.

5. Wyceny inwestycji rozpoczętych dokonuje się według nakładów efektywnie poniesionych, z tym że rozliczeń za roboty budowlano-montażowe wykonane po dniu 1 stycznia 1957 r. należy dokonywać zgodnie z zarządzeniem nr 45 Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 lutego 1957 r. w sprawie uwzględnienia zmiany cen niektórych materiałów budowlano-

nych i taryf transportu samochodowego w rozliczeniach za roboty budowlano-montażowe (Monitor Polski Nr 15, poz. 112).

6. Rozliczenie następuje bezpośrednio pomiędzy spółdzielnią a OZR nie później niż w ciągu 3 miesięcy od dnia przekazania gospodarstwa.

7. Inwentaryzację według spisu majątku z natury przeprowadzają wspólnie przedstawiciel strony przekazującej i przejmującej w obecności przedstawiciela prezydium powiatowej rady narodowej (PFZ).

8. Akt zdawczo-odbiorczy sporządzony przy przekazaniu gospodarstwa wraz ze spisem inwentaryzacyjnym otrzymują strony przekazująca i przejmująca oraz prezydium powiatowej rady narodowej (wydział finansowy i PFZ).

§ 4. 1. Gospodarstwa pomocnicze OZR, przeznaczone do wydzierżawienia zespołom uprawowym albo indywidualnym użytkownikom na własność celem upelnorolnienia, przekazują OZR prezydium powiatowych rad narodowych (PFZ).

2. Prezydium powiatowej rady narodowej przejmuje gospodarstwo pomocnicze OZR w trybie ustalonym uchwałą nr 69 Prezydium Rządu z dnia 6 lutego 1954 r. oraz zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 7 marca 1954 r. (§ 1 ust. 1 i 3), z tym że środki obrotowe ponadnormatywne przejmuje nieodpłatnie.

3. Zapasy produktów rolnych, inwentarz żywy obrotowy oraz produkcję roślinną w toku zarówno w granicach normatywu, jak również stanów ponadnormatywnych wycenia się według cen ewidencyjnych OZR.

4. Rozliczenie pomiędzy indywidualnymi użytkownikami a PFZ reguluje odrębne zarządzenie Ministra Rolnictwa, wydane w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 5. Różnice wyceny przekazanych odpłatnie środków majątkowych na rzecz użytkowników, o których mowa w §§ 1 i 3, oraz wartość środków ponadnormatywnych przekazanych nieodpłatnie, o których mowa w §§ 2 i 4, obciążają fundusz statutowy OZR, a jeśli OZR został już zlikwidowany — fundusz statutowy przedsiębiorstwa macierzystego, przy którym działał OZR.

§ 6. W razie gdy w OZR (a jeśli OZR został zlikwidowany — w przedsiębiorstwie macierzystym) wystąpi przejściowy brak środków na pokrycie niedoborów środków obrotowych spowodowany przyczynami, o których mowa w § 5, przejściowe uzupełnienie środków finansowych następuje w trybie ustalonym w § 2 ust. 2 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 7 lutego 1957 r. w sprawie rozliczeń z budżetem centralnym z tytułu zysków i strat oraz środków obrotowych (Monitor Polski Nr 16, poz. 119).

§ 7. Zarządzenie dotyczy również gospodarstw pomocniczych OZR, przekazanych przed dniem wejścia w życie zarządzenia, co do których nie dokonano jeszcze rozliczeń.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: w z. M. Jagielski
Minister Finansów: w z. J. Dusza

369

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 27 czerwca 1957 r.

w sprawie pokrywania niedoborów kasowych jednostek budżetowych.

Na podstawie § 68 ust. 5 i § 97 ust. 2 uchwały nr 325 Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 1953 r. w sprawie zasad i trybu wykonywania budżetu Państwa (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-53, poz. 592 i Nr A-113, poz. 1477, z 1954 r. Nr A-32, poz. 464, Nr A-51, poz. 688 i Nr A-55, poz. 753) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Niedoborem kasowym w rozumieniu niniejszych przepisów jest różnica między rzeczywistym stanem gotówki na rachunku bankowym w kasie jednostki budżetowej lub u jej organów (poborców, inkasentów) a stanem rachunkowym, ustalonym na podstawie ksiąg i prawidłowych dowodów księgowych.

2. Nie jest niedoborem kasowym suma pobrana przez jednostkę budżetową na rzecz innej jednostki lub instytucji, a bezprawnie zużyta przez jednostkę inkasującą na własne potrzeby.

§ 2. 1. W razie ujawnienia niedoboru kasowego powinien być sporządzony protokół przez organ, który niedobór ujawnił.

2. Protokół ujawnienia niedoboru kasowego powinien zawierać określenie wysokości niedoboru, zwięzły opis czynności wykonanych w celu jego ustalenia, określenie okoliczności powstania niedoboru, wskazanie stwierdzonej lub domniemanej przyczyny jego powstania i — o ile to jest możliwe — osób odpowiedzialnych za niedobór.

3. Protokół powinien być przesłany właściwej jednostce nadrzędnej nad jednostką, w której niedobór ujawniono, ponadto właściwemu organowi finansowemu, mianowicie w od-

niesieniu do jednostek budżetu centralnego — Ministerstwu Finansów, w odniesieniu do jednostek budżetów terenowych — wydziałom finansowym prezydiów właściwych rad narodowych. Protokół ujawnienia niedoboru kasowego w prezydium rady narodowej miasta nie stanowiącego powiatu, osiedla lub gromady powinien być przesłany wydziałowi finansowemu prezydium powiatowej rady narodowej.

4. O niedoborach kasowych powstałych wskutek popełnienia przestępstw organ, który niedobór ujawnił, obowiązany jest niezwłocznie powiadomić organ powołany do ścigania przestępstw, przesyłając mu protokół ujawnienia niedoboru.

§ 3. 1. Jeśli osoba odpowiedzialna za powstanie niedoboru kasowego jest znana, powinna ona go pokryć bezzwłocznie po jego ujawnieniu.

2. W razie niemożności natychmiastowego pokrycia niedoboru przez odpowiedzialną osobę powinien on być bezzwłocznie pokryty ze środków właściwego budżetu. Właściwym budżetem jest budżet, którym objęta jest jednostka budżetowa, w której ujawniono niedobór kasowy.

3. Kredyt budżetowy na pokrycie niedoboru kasowego powinien być uzyskany w drodze zmian w budżecie, dokonanych w trybie przepisów o wykonywaniu budżetu.

§ 4. Niedobory kasowe podlegają pokryciu z rachunków wydatków budżetowych ze środków budżetowych, otwartych przez organ finansowy na wniosek głównego dysponenta kredytów budżetowych.